

[Arbejdsministeren.]

kreds af provisionslønnede. For de provisionslønnede har man som hovedregel måttet gå ud fra, at deres arbejdstid ikke kendes, og netop for at åbne dem adgang til at komme ind under Arbejdsmarkedets Tillægspension på linje med arbejdsmarkedets store antal lønmodtagere har man i § 15, stk. 4, den omregningsregel, at det timetal, der lægges til grund for bidragsbetalingen, udregnes ved at dele den ugentlige eller månedlige indtægt hos samme arbejdsgiver med den gennemsnitlige timeløn for ikke-faglærte mandlige, respektive kvindelige arbejdere.

Det er derfor sandsynligt, at der i disse arbejdsforhold kan forekomme tilfælde, hvor de nævnte lovbestemmelser medfører, at der for en person skal indbetales mere end et fuldt bidrag.

Hvis omregningsreglen i enkelte tilfælde, hvor de pågældende provisionslønnede samtidig er beskæftiget hos flere arbejdsgivere, skulle medføre en bidragsbetaling, der for den enkelte ikke står i rimeligt forhold til den pensionssikring, pågældende opnår, vil den direkte opgørelse af arbejdstiden — til et ugentligt eller månedligt antal timer, jfr. § 15, stk. 1 eller 2 — som oftest kunne bringe balance i forholdet, idet der kun skal betales bidrag for arbejdsforhold, der hos den enkelte arbejdsgiver andrager mindst 15 timer pr. uge, respektive 130 timer pr. måned.

Jeg har imidlertid bedt bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension om nærmere at overveje disse forhold og anmodet bestyrelsen om en udtalelse, når der foreligger nærmere oplysninger om antallet af personer, for hvem der efter de gældende regler er indbetalt mere end fuldt bidrag.

På grundlag af en sådan udtalelse fra ledelsen af Arbejdsmarkedets Tillægspension vil jeg tage endelig stilling til spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til statsministeren (27. juni 1964):

„Vil statsministeren oplyse indholdet af den vejledning, Det økonomiske Råds formandskab har givet regeringen under den forhandling, der fandt sted den 15. juni forud for gennemførelsen af rege-

ringens foranstaltninger til imødegåelse af den opståede økonomiske krise?“

Ifølge meddelelser i dagspressen har statsministeren modtaget en henvendelse fra formanden for Det økonomiske Råds formandskab, professor Carl Iversen, angående den økonomiske udvikling.

Henvendelsen førte senere til en forhandling mellem Det økonomiske Råds formandskab og statsministeren. Da regeringen herefter gennemførte visse administrative foranstaltninger til imødegåelse af den økonomiske krise, blev der fra regeringens side henvist til den forudgående forhandling med Det økonomiske Råds formandskab.

Det er imidlertid ikke blevet oplyst, om de af regeringen gennemførte foranstaltninger er i overensstemmelse med den vejledning, der blev givet af formandskabet, ligesom det heller ikke er blevet oplyst, om formandskabet under den nævnte forhandling har givet regeringen råd, der kunne føre til andre foranstaltninger end de af regeringen gennemførte.

I det hele savner offentligheden kendskab til den vurdering af den økonomiske situation, der er givet af Det økonomiske Råds formandskab, skønt denne vurdering har været baggrunden for de af regeringen foretagne skridt.

Ved fremsættelsen af lovforslaget om økonomisk samordning udtalte økonomiministeren, at de af formandskabet afgivne redegørelser normalt ville blive offentliggjort efter at være tilstillet regeringen. Det fremgik endvidere af forhandlingerne om lovforslaget, at formandskabet skulle være et upartisk organ, hvis vejledninger skulle stå til rådighed for andre end regeringen. Også under henvisning hertil anmoder jeg statsministeren om at foranledige en offentliggørelse af den vejledning, der blev givet under mødet den 15. juni, ligesom jeg anmoder om offentliggørelse af eventuelle andre råd, som regeringen har modtaget fra formandskabet.

Statsminister *J. O. Krags* svar (3. juli 1964):

Som svar på det ærede medlem hr. *Ninn-Hansens* spørgsmål af 27. juni skal jeg meddele, at regeringen ikke har modtaget